

РЕШЕНИЕ

№ 4017

гр. София, 20.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2544** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисията по финансов надзор /КФН/ чрез юрк. Б. Г. срещу Решение от 28.11.2019 г. по НАХД № 19064/2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-687/22.08.2018г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че съдът е извършил неправилна преценка на събраните по делото доказателства и е формирал грешни изводи. Сочи, че е спазен тримесечния срок по чл. 34 от ЗАНН. Иска се отмяната на постановеното съдебно решение и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – М. Р. Г., се представлява от адв. Й., която оспорва касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възразенията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Производството пред районния съд е образувано по жалба на М. Р. Г. срещу наказателно постановление № Р-10-687/22.08.2018г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 000 лева, на основание чл.221, ал.5 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ за нарушение на чл. 114, ал. 3, т. 1, предл. второ, б. „а“ от ЗППЦК, затова че на 13.10.2017г. в [населено място], в качеството му на представляващ и член на Съвета на директорите на [фирма], без предварително да е получил одобрение от управителния орган на публичното дружество [фирма], е извършил сделка /договор за продажба/, в резултат на която [фирма] е прехвърлило на [фирма] 588 100 дружествени дяла, с номинална стойност 10 лв. всеки дял, представляващи 100 % от капитала на [фирма], на обща стойност 9 900 000 лв., като тази стойност е над стойността от 3 152 333 лв., представляваща прага от 1/3 от активите на [фирма], съгласно счетоводния баланс на дружеството към 30.09.2017 г.

С Решение от 28.11.2019 г. по НАХД № 19064/2018 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20 състав, е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-687/22.08.2018г. на Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препращане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение са допуснати съществени нарушения на производствените правила - актът е съставен след изтичането на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1, предл. първо ЗАНН. От друга страна, СРС е направил извод, че М. Р. Г. не е извършил административно нарушение на чл. 114, ал. 3, т. 1, предл. второ, б. „а“ от ЗППЦК, тъй като е получил предварителното одобрение за извършване на процесната сделка на проведеното на 06.10.2017г. заседание на СД на [фирма], на което членовете на Съвета на директорите единодушно одобрили сключването от страна на дъщерното дружество [фирма] на горепосочената сделка, което е отразено в протоколната книга на [фирма].

При постановяване на решението Софийският районен съд не е допуснал нарушение на закона.

Разпоредбата на чл. 114, ал. 3, т. 1, предл. второ, б. „а“ от ЗППЦК гласи, че лицата, които управляват и представляват непублично дружество, което е дъщерно на публично дружество, включително лицата, представители на юридическо лице, което е член на управителния орган на такова дружество, без предварително одобрение от управителния орган на публичното дружество не могат да извършват сделки, в резултат на които дъщерното дружество придобива, прехвърля, предоставя за ползване или като обезпечение под каквато и да е форма активи на обща стойност над една трета от по-ниската стойност на активите съгласно последния одитиран или последния изготвен счетоводен баланс на дъщерното дружество.

Безспорно е установено в случая, че непубличното дружество [фирма], чийто представляващ е сочения за нарушител е дъщерно дружество на публичното дружество [фирма], като последното притежава над 50 % от броя на гласовете в

общото му събрание на акционерите и упражнява контрол по смисъла на ЗППЦК. С оглед на това Г. може да извършва сделки, в резултат на които [фирма] да прехвърля активи на обща стойност над 1/3 от най-ниската стойност на активите, съгласно последния одитиран или последния изготвен счетоводен баланс на дружеството, само с предварително одобрение от управителния орган на [фирма].

По партидата на [фирма] в ТР, съгласно договора, сключен на 13.10.2017 г., [фирма] прехвърля на [фирма] 588 100 дружествени дяла, с номинална стойност 10 лв. всеки дял, представляващи 100 % от капитала на [фирма], като [фирма] се задължава да заплати на [фирма] в 30-дневен срок от сключване на сделката 9 900 000 лв. като цена, който уговорен размер не е краен и окончателен и може да бъде променен по взаимно съгласие. Прехвърлянето на дружествените дялове е извършено с нотариална заверка на подписите на представляващите страни по договора /представляващ [фирма] е М. Г./.

Посочената сделка надвишава прага от 1/3 от активите на [фирма], съгласно счетоводния баланс на [фирма] към 30.09.2017 г., представен в КФН, поради което и управляващите и представляващите [фирма] следва за сключването ѝ да поискат предварително одобрение от управителния орган на [фирма].

Съгласно протокол от 06.10.2017 г., на така посочената дата от [фирма] е разгледано постъпило на 04.10.2017 г. искане от [фирма], за одобрение на сделката/сключване на договора от страна на [фирма], като на проведеното на 06.10.2017 г. заседание на СД на [фирма] членовете на Съвета на директорите му единодушно одобрили сключването от страна на дъщерното дружество [фирма] на горепосочената сделка, което е отразено в протоколната книга на [фирма]. Този протокол от 06.10.2017 г. е представен в административната преписка ведно с възражението на М. Г. срещу съставения му АУАН. При това положение, след като представляващия е представил надлежното одобрение, административнонаказващият орган не е следвало да издава процесното наказателно постановление.

Касационният съд намира за основателно възражението на касатора, че СРС неправилно е изтълкувал давностния срок по чл. 34, ал. 1, предл. първо ЗАНН. Според основния текст на разпоредбата на чл. 34, ал. 1, изречение второ ЗАНН, административнонаказателното производство не се образува, а образуването се прекратява, ако: не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако (за нарушения по ЗППЦК) са изтекли две години от извършване на нарушението. Моментът на откриване на нарушителя е фактически въпрос, който подлежи на изследване за всеки конкретен случай и по отношение конкретното лице, чиято административнонаказателна отговорност се ангажира. Нарушението е установено на 06.12.2017г., когато в КФН е представена изисканата информация от [фирма]. Процесният АУАН, с който е поставено началото на административнонаказателното производство е съставен на 28.02.2018 г.

Въпреки това, предвид обстоятелството, че липсват безспорни доказателства М. Р. Г. да е извършил нарушение на чл. 114, ал. 3, т. 1, предл. второ, б. „а“ от ЗППЦК, съдът счита че постановеното от СРС е материално законосъобразно.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.11.2019 г. по НАХД № 19064/2018 г. на Софийски районен съд, НО, 20 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.